

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 23CoP/92/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4121204599
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 01. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Bundzelová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2023:4121204599.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Ľubica Bundzelová a sudcov: JUDr. Janka Benkovičová a Mgr. Matúš Staríček, vo veci starostlivosti o maloleté dieťa: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom ako otec, v konaní zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Nové Zámky, a o medzičasom plnoleté dieťa: C. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom ako otec, deti rodičov - matky: D. E. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom F. XXXX/X, G., v konaní zastúpená: JUDr. Juraj Bilický, advokát, so sídlom Farská 8, Nitra, a otca: D. H. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom I. D. XXX/XX, J., v konaní zastúpený: D. B. K., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom L. M. A. XXX, o návrhoch otca maloletého dieťaťa a medzičasom plnoletého dieťaťa na zvýšenie výživného na maloleté dieťa a medzičasom plnoleté dieťa, na zmenu úpravy práv a povinností rodičov k maloletému dieťaťu a medzičasom plnoletému dieťaťu v časti ich zverenia a v časti styku maloletého dieťaťa a medzičasom plnoletého dieťaťa s ich matkou, o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Galanta, č. k. 21P/41/2021 - 378 zo dňa 21.03.2022, voči výroku II., IV., V. takto

rozhodol:

Rozsudok súdu I. inštancie sa v časti výroku IV. o výživnom na mal. A., výroku V. o zročnom výživnom, v závislom výroku VII. o trovách konania a v závislom výroku VI. **p o t v r d z u j e .**

II. Odvolanie otca v časti výroku II. sa **o d m i e t a .**

III. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Trnava, ako súd prvej inštancie, odvolaním napadnutým rozsudkom výrokom I. konanie o zverení maloletého dieťaťa A. B., nar. XX.XX.XXXX a medzičasom plnoletého dieťaťa C. B., nar. XX.XX.XXXX do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov zastavil, výrokom II. konanie o zvýšení výživného na medzičasom plnoleté dieťa C. B., nar. XX.XX.XXXX zastavil, výrokom III. konanie o zmene úpravy styku medzičasom plnoletého dieťa C. B., nar. XX.XX.XXXX s jeho matkou zastavil, výrokom IV. zvýšil vyživovaciu povinnosť matky maloletého dieťaťa na maloleté dieťa A. B., nar. XX.XX.XXXX zo sumy 80,- Eur mesačne na sumu 140,- Eur mesačne, počnúc od otca maloletého dieťaťa. Výrokom V. rozhodol, že dlžné výživné za obdobie od 13.04.2021 do 31.03.2022 vo výške 696,- Eur súd povoľuje matke maloletého dieťaťa zaplatiť v pravidelných mesačných splátkach po 25,- Eur až do zaplatenia, spolu s bežným výživným, po právoplatnosti tohto rozhodnutia k rukám otca maloletého dieťaťa, pod stratou výhody splátok. Výrokom VI. týmto zmenil rozsudok Okresného súdu Galanta č. k. 12P/90/2015-120 zo dňa 06.10.2015 v časti o výživnom pre maloleté dieťa a výrokom VII. rozhodol o trovách konania tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

Prvoinštančný súd vec právne posúdil podľa § 62 ods. 1, 2, 4, 5, § 75 ods. 1, § 78 ods. 1 Zákona o rodine (ďalej len „ZoR“) a dospel k záveru, že príjem matky sa od posledného súdneho rozhodnutia zvýšil o sumu + 388,20 Eur (1.500 Eur - 1.111,80 Eur). Matka detí vlastní nehnuteľnosť (dvojizbový byt) vedenú na LV č. XXXX v k. ú. N., na kúpu ktorej si vzala úver na bývanie dňa 13.07.2015, teda ešte v čase pred predchádzajúcim rozhodnutím súdu v sume 54.180,- Eur (čl. 102-103 spisu), ktorý spláca. V tejto nehnuteľnosti matka býva. Návrh na vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností bol datovaný dňom 13.07.2015 a Okresnému úradu Nitra, katastrálnemu odboru bol doručený dňa 16.07.2015 (čl. 104 spisu), z čoho je možné usudzovať, že matka detí nadobudla byt v čase predchádzajúceho rozhodovania súdu o zvýšení výživného na deti. Vlastní osobné motorové vozidlo, zn. Nissan X-trail, r. v. 2020, ktoré kúpila v septembri 2020 za hotovosť 29.840,- Eur. Staršie osobné motorové vozidlo, ktoré vlastnila v čase predchádzajúceho rozhodnutia súdu predala v septembri 2020 za sumu 3.500,- Eur (ako tvrdila matka). V A. A. má vedené dva účty, jeden Sporenie pre radosť s účtovným zostatkom ku dňu 17.02.2022 v sume 6.677,19 Eur, druhý osobný účet s účtovným zostatkom ku dňu 17.02.2022 v sume 8.221,19 Eur. Jej majetkové pomery sa teda oproti času posledného súdneho rozhodovania zlepšili v tom smere, že si kúpila osobné motorové vozidlo za sumu 29.840,- Eur, ktorú vyplatila v hotovosti, pričom staré auto predala za sumu 3.500,- Eur (ako tvrdila matka) a má dva účty v banke, na ktorých má vyššie uvedené sumy. Situácia sa zmenila aj v jej osobnom živote, keď v spoločnej domácnosti býva so svojím priateľom, ktorý je zamestnaný s priemerným mesačným príjmom v sume do 600,- Eur (ako tvrdila matka). Jej zdravotný stav je dobrý, užíva liek Maltoferm a navštevuje hematologickú ambulanciu (tieto skutočnosti nepreukázala žiadnymi lekárskymi potvrdeniami). Mesačné výdavky matky zahŕňajú: splátku hypotéky (úveru na bývanie) v sume 225,89 Eur, nájomné v sume 119,- Eur, elektrinu v sume 25,- Eur, koncesionárske poplatky v sume 4,64 Eur, poistenie domácnosti v sume 0,97 Eur, odvody do zdravotnej poisťovne v sume 76,44 Eur, odvody do sociálnej poisťovne v sume 180,78 Eur, tankovanie v sume 80,- Eur, stravu v sume cca 100-120,- Eur, telefón v sume cca 20,- Eur, internet v sume 28,62 Eur a výživné na obe deti v sume 200,- Eur. Za plyn platí sumu 11,- Eur/tri mesiace. Za daň z nehnuteľnosti platí sumu 26,97 Eur raz ročne, poplatok za odvoz komunálneho odpadu platí v sume 34,- Eur ročne a za poistenie podnikania RESPECT sumu 329,56 Eur. Poplatok za členské v komore stavebných inžinierov je v sume 153,- Eur ročne a za uskladnenie svojej pupočníkovej krvi platí sumu 90,- Eur ročne. Rovnakými okolnosťami, ako počas predchádzajúceho rozhodovania súdu o výživnom na maloletú A., sú na strane matky tie, že je rozvedená a má dve vyživovacie povinnosti.

Otec maloletého dieťaťa je živnostníkom, podnikajúcim pod obchodným menom D. H. B. - B. s hlavnou prevažnou činnosťou inštalácia kanalizačných, výhrevných a klimatizačných zariadení. Z daňového priznania k dani z príjmom fyzickej osoby za rok 2020 vyplývalo, že základ dane bol vo výške 4.507,61 Eur a daňová povinnosť bola vo výške 14,01 Eur, teda 4.507,61 Eur - 14,01 Eur = 4.493,60 Eur : 12 mesiacov = 374,47 Eur (čistý mesačný príjem). Z vyššie uvedeného vyplývalo, že priemerný čistý mesačný príjem otca z podnikania by bol v sume 374,47 Eur, na čo súd neprihliadol, vzhľadom na tvrdenie otca detí o jeho priemernom čistom mesačnom príjme v sume cca 800,- Eur (č.l. 186 spisu) i vzhľadom na jeho výdavky na domácnosť, osobné výdavky, výdavky na deti a mimoriadne výdavky, ktoré by suma 374,47 Eur ani zďaleka nepokrývala. Súd z daňového priznania zistil, že mu bol vyplatený daňový bonus na dve deti v sume 531,27 Eur. Poberá rodinné prídavky na dve deti v sume 2 x 25,88 Eur mesačne. Je vlastníkom nehnuteľností (rodinný dom, zastavaná plocha a nádvorie, orná pôda, vinica) vedených na LV č. XXXX, XXXX, XXXX, v k. ú. J.. Vlastní nákladné vozidlo zn. Mitsubishi Outlander, r. v. 2008, ktoré je písané na živnosť. V A. A. má vedené dva účty, jeden Business účet s účtovným zostatkom ku dňu 17.02.2022 v sume 58.451,86 Eur, druhý osobný účet s účtovným zostatkom ku dňu 17.02.2022 v sume 23.952,62 Eur. Súd ustálil, že od času posledného rozhodnutia súdu o výživnom sa finančná situácia otca detí zlepšila, minimálne o sumu + 150,- Eur mesačne (800 Eur - 650,- Eur) ako príjmu z podnikania a zároveň o sumu + 13.404,48 Eur, ku ktorej súd dospel porovnaním finančných prostriedkov na účtoch otca detí s výhrou v televíznej súťaži v roku 2015 (82.404,48 Eur - 69.000,- Eur). Situácia sa zmenila aj v jeho osobnom živote, keď v spoločnej domácnosti býva s dvoma deťmi a so svojou priateľkou, ktorá je zamestnaná s priemerným mesačným príjmom v sume 886,55 Eur (potvrdenie o príjme na č.l. 210 spisu). Otcovi detí bola diagnostikovaná nedoslýchavosť už počas jeho vysokoškolských štúdií, teda nebolo preukázané, že by mu bola nedoslýchavosť diagnostikovaná v poslednom období, ktorú skutočnosť uvádzal v podanom návrhu na súd na zvýšenie výživného na deti ako dôvod podstatnej zmeny pomerov na jeho strane. Aj z predloženej lekárskej správy od J. M. G., otorinolaryngológa, zo dňa 18.01.2021 (č.l. 24 spisu) vyplývalo, že otec sa na kontrolné vyšetrenie dostavil po štyroch rokoch z dôvodu, že mu odchádza načúvací aparát. Celková strata sluchu bola

71,8%. Otec detí používa načúvací aparát, s ktorým má zvýšené výdavky na zakúpenie batérií, opravy tohto aparátu a kúpu nového aparátu. Tvrdil, že má vysoký krvný tlak, na ktorý užíva liek Valsacor, pri ktorom cena za jedno balenie na mesiac je vo výške 5,59 Eur a mal diagnostikovaný COVID-ový zápal pľúc a problémy s pľúcami po prekonaní ochorenia COVID-19 (tieto skutočnosti nepreukázal žiadnymi lekáorskymi potvrdeniami). Mesačné výdavky otca na domácnosť sú: elektrina v sume 51,- Eur, vodné a stočné v sume 23,93 Eur, plyn a koncesionárske poplatky v sume 61,34 Eur a TV a internet v sume 27,62 Eur. Jeho mesačné osobné výdavky sú: strava a hygienické potreby v sume 100,- Eur, výdavky na zdravotný stav v súvislosti s načúvacím prístrojom v sume 77,59 Eur, odvody do Sociálnej poisťovne a Zdravotnej poisťovne v sume 278,42 Eur a náklady na palivo v sume 125,- Eur. Jeho ročné výdavky sú: poplatok za odvoz komunálneho odpadu a daň z nehnuteľnosti v sume 123,38 Eur, daň z motorového vozidla v sume 236,73 Eur, PZP v sume 187,- Eur, prevádzka bazéna v sume 400,- Eur. Jeho mimoriadnymi výdavkami sú výdavky na dovolenky - v roku 2021 na Duchonke v sume 200,- Eur, lyžovačka na Krahuliach v roku 2022 v sume 123,- Eur (č.l. 313 spisu), kúpu zariadenia Osmotic 401 v sume 560,- Eur, servis tohto zariadenia v sume 105,- Eur ročne a mimoriadne výdavky spojené so starostlivosťou o deti ako oslavy ich narodenín, menín, Vianoc a významných udalostí v sume 280,- Eur ročne, kúpa darčiekov, platba za vodičský kurz pre medzičasom plnoletého C. v sume 650,- Eur dňa 13.05.2021 a vyšetrenie jeho zdravotnej spôsobilosti na vedenie motorového vozidla v sume 25,- Eur, zubných strojčekov pre maloletú A. a s tým spojených výdavkov na starostlivosť o chrup. Rovnakými okolnosťami, ako počas predchádzajúceho rozhodovania súdu o výživnom na maloletú A., sú na strane otca tie, že je rozvedený, má dve vyživovacie povinnosti, je živnostníkom a býva v Močenku v rodinnom dome, ktorý je v jeho osobnom výlučnom vlastníctve.

Z dokazovania pred súdom vyplýva, že od poslednej úpravy vyživovacej povinnosti matky maloletého dieťaťa rozsudkom Okresného súdu Galanta č. k. 12P/90/2015-120 zo dňa 06.10.2015, došlo k podstatnej zmene pomerov aj na strane maloletej A., ktorá je staršia o 6 rokov a 5 mesiacov, preto výdavky spojené s uspokojovaním jej odôvodnených potrieb, aj s ohľadom na celkový nárast životných nákladov, pochopiteľne vzrástli v súvislosti s jej fyzickým rastom na oblečenie, obuv, stravu, hygienické potreby, predovšetkým však v súvislosti s výkonom školskej dochádzky, ako aj so zabezpečením jej odôvodnených potrieb vzhľadom na jej zdravotný stav i návštevu umeleckej školy v Nitre a v Močenku, teda vo všetkých oblastiach jej života, pričom ide o objektívnu zmenu pomerov na strane maloletej A., ako oprávnenej, ktorú zmenu súd pri svojom rozhodovaní zohľadnil. Maloletá A. má toho času 13 rokov a 6 mesiacov. Kým v čase posledného rozhodnutia navštevovala 2. ročník základnej školy, v školskom roku 2021/2022 navštevuje 8. ročník základnej školy. Venuje sa hre na husliach a navštevuje umeleckú školu v Nitre a v Močenku. Má zvýšené výdavky spojené s jej zdravotným stavom v súvislosti s nosením zubného strojčeka a súvisiacej starostlivosti o chrup (ktorú starostlivosť finančne zabezpečuje otec), zároveň s návštevou kožného lekára a užívaním liekov kvôli problémom s pleťou v pubertálnom veku (ktorú starostlivosť zabezpečuje matka). Mesačné výdavky maloletej A., ktoré financuje otec, vzhľadom na to, že počas vykonávania dokazovania v priebehu súdneho konania došlo k mnohým rozporom v tvrdeniach otca v týchto výdavkoch, súd ustálil vo výške 295,34 Eur, zahŕňajúce: pomernú časť výdavkov na bývanie v sume 40,97 Eur (elektrina v sume 51,- Eur, vodné a stočné v sume 23,93 Eur, TV a internet v sume 27,62 Eur, plyn a koncesionárske poplatky v sume 61,34 Eur, teda spolu v sume 163,89 Eur : 4 osoby v domácnosti), stravu v sume 130,- Eur, hygienické potreby v sume 20,- Eur, kredit na mobil v sume 16,- Eur, vreckové v sume 20,- Eur, cestovné do umeleckej školy v Nitre v sume 15,- Eur, školské obedy v sume 23,37 Eur, školské pomôcky (knihy, zošity, a pod.) do umeleckých škôl a základnej školy a poplatku za dve umelecké školy a ZRPŠ v sume 15,- Eur a starostlivosť o zuby v súvislosti s návštevou čelustného ortopéda a zubára v sume 15,- Eur. Súd neprihliadol na výdavky maloletej A. vyčíslené jej otcom týkajúce sa kúpy psa a s tým spojených výdavkov, nakoľko nejde o výdavok na maloletú A., kúpy mobilného telefónu, bicykla a huslí, ktoré veci boli kúpené pred tromi - štyrmi rokmi, teda pred začatím konania, výdavkov na súkromnú učiteľku a vychovávateľku, ktorý nemožno zahrnúť do nevyhnutných výdavkov maloletej, letné a zimné dovolenky absolvované s maloletou, s výnimkou lyžovačky na Krahuliach začiatkom roka 2022, keďže otec detí potvrdil, že od začiatku pandémie COVID-19, čo bolo v marci 2020, nebol s deťmi na dovolenke v zahraničí a ani inej dovolenke, s výnimkou, zaplatenia pobytu na chate na Duchonke v lete 2021, kam s ním maloletá A. odmietla ísť. K mimoriadnym výdavkom maloletej A. súd zahrnul kúpu zubného strojčeka v sume 190,- Eur v roku 2021, sňatie strojčeka a úkony s tým spojené v sume 190,- Eur v rokoch 2021-2022, kúpu nových strún na husle v sume 98,- Eur a opravu sláka v sume 35,- Eur, ktoré výdavky neboli rozporované matkou maloletej ani kolíznym opatrovníkom. Mesačné výdavky maloletej A., ktoré financuje matka, sú

ustálil na sume 80,- Eur, ktoré zahŕňajú výdavky na oblečenie, obuv, hygienické potreby, vreckové a lieky na problematickú pubertálnu pleť a poukázal pritom na skutočnosti tvrdené maloletou A. v pohovore pred kolíznym opatrovníkom, kde maloletá uviedla, že oblečenie a obuv jej od roku 2017, kedy sa začala kontaktovať s matkou, kupuje výlučne matka, že obaja rodičia jej kupujú hygienické potreby, dávajú jej vreckové (matka v sume 30,- Eur mesačne) a kupujú jej školské potreby, otec na začiatku školského roka a matka počas školského roka. Vzhľadom na vyššie uvedené, súd ustálil, že celkové mesačné výdavky maloletej A. sú vo výške 375,34 Eur, na úhrade ktorých sa podieľajú obaja rodičia maloletej, pričom na strane matky maloletej nielen jej mesačným príspevkom na výživu maloletej stanoveným súdnym rozhodnutím v sume 80,- Eur, ale aj ďalšou sumou vo výške 80,- Eur.

Keďže k zmene pomerov v prejednávanej veci nepochybne došlo na strane maloletého dieťaťa a jeho rodičov, táto skutočnosť zakladá dôvod na zmenu posledného rozhodnutia o výživnom. Súd preto návrhu otca maloletého dieťaťa vyhovel čiastočne a zvýšil výživné tak, ako je uvedené v IV. výroku rozsudku.

Súd výživné zvýšil od podania návrhu, teda od 13.04.2021, keďže otec maloletého dieťaťa netrval na zvýšení výživného na maloleté dieťa aj za obdobie troch rokov spätne pred podaním návrhu na súd a vzhľadom na to, že v konaní neboli preukázané dôvody hodné osobitného zreteľa, ktoré by takúto možnosť odôvodňovali. Súd zvýšil výživné na maloleté dieťa zo sumy 80,- Eur mesačne na sumu 140,- Eur mesačne, a to aj s ohľadom na vývoj životných nákladov, na majetkové pomery matky maloletého dieťaťa pri zohľadnení jej súčasného príjmu (1.500,- Eur mesačne/netto), ktorý sa v celkovom súhrne od posledného rozhodovania súdu o výživnom zlepšil a pri zohľadnení jej majetkových pomerov (kúpa nového osobného motorového vozidla v hotovosti) i finančnej situácie (peniaze na účtoch v bankách v celkovej výške 14.898,38 Eur). Súd pri rozhodovaní o zvýšení výživného na maloleté dieťa, prihliadol na to, že matka má okrem maloletého dieťaťa ešte vyživovaciu povinnosť k medzičasom plnoletému C., ktorému na výživu prispieva sumou 120,- Eur mesačne, okrem toho mu výlučne ona kupuje oblečenie a prípravky proti akné, kupuje mu školské potreby a hygienické potreby, poskytuje mu vreckové v sume 80,- Eur mesačne, zabezpečuje stravu v jej domácnosti počas prezenčného vyučovania, kedy jej domácnosť C. každodenne po škole navštevuje, pričom sa v školskej jedálni nestravuje a C. poskytuje aj iné vecné plnenia, napr. kúpa notebooku. Uvedené skutočnosti potvrdil medzičasom plnoletý C. nielen v správe od kolízneho opatrovníka zo dňa 05.08.2021, v jeho písomnom podaní zo dňa 09.01.2022 (č.l. 229 spisu), ale aj na pojednávaní dňa 31.01.2022, na ktorom bol súdom vyslúchnutý. Zároveň súd prihliadol na tú skutočnosť, že výlučne matka kupuje maloletému dieťaťu oblečenie a obuv, podieľa sa na odôvodnených výdavkoch maloletého dieťaťa nákupom hygienických potrieb, liekov a prípravkov na pleť a školských pomôcok a poskytuje maloletému dieťaťu vreckové. Takto matka vynakladá okrem súdnym rozhodnutím stanoveného výživného, ešte sumu vo výške 80,- Eur mesačne. Matka s oboma deťmi chodíva zväčša na jednoduchové výlety, ale trávila s nimi aj pobytové dovolenky, napr. v Tatrách. Za daného stavu mal súd za to, že na strane matky maloletého dieťaťa je priestor na zvýšenie bežného výživného na maloleté dieťa, avšak nie v otcom navrhovanej výške, ale tak ako bolo uvedené vo IV. výroku tohto rozsudku. Súd pri svojom rozhodovaní prihliadol na to, že majetkové pomery otca maloletého dieťaťa sú lepšie ako majetkové pomery matky maloletého dieťaťa, keďže otec vlastní niekoľko nehnuteľností, zatiaľ, čo matka jednu kúpenú na úver, ktorý spláca a na účtoch v bankách má značné finančné prostriedky, ktoré sú mnohonásobne vyššie ako finančné prostriedky matky. Pokiaľ matka maloletého dieťaťa prispeje na výživu maloletého dieťaťa sumou 140,- Eur, a otec prispeje sumou 85,86 Eur, a pripočíta sa k tomu aj príjem otca titulom prídavkov na dieťa a daňového bonusu, tak na strane maloletého dieťaťa vznikne finančná čiastka na jeho výdavky, ktoré sú uhrádzané otcom vo výške 295,34 Eur mesačne (140 + 85,86 + 25,88 + 43,60), čím vznikne zatiaľ dostatok finančných prostriedkov na krytie osobných potrieb maloletého dieťaťa. Súd mal za to, že ustálená výška zvýšeného výživného je adekvátna, korešponduje aktuálnym potrebám maloletého dieťaťa a zodpovedá aj kritériám Zákona o rodine.

Nakoľko matke maloletého dieťaťa vznikol dlh na výživnom za obdobie od 13.04.2021 do 31.03.2022 vo výške 696,- Eur (zvýšené výživné predstavuje sumu 60,- Eur, teda 140,- Eur - 80,- Eur, alikvótna časť zvýšeného výživného za mesiac apríl 2021 predstavuje 60,- Eur : 30 dní v mesiaci = 2,- Eurá/ deň, teda 18 dní v mesiaci apríl 2021 x 2,- Eurá = 36,- Eur + 60,- Eur/mes. x 11 mesiacov (5, 6, 7, 8, 9, 10, 11 12/2021, 1, 2, 3/2022) = 660,- Eur), súd jej v súlade s ustanovením § 232 ods. 3 CSP povolil

zaplatiť ho v pravidelných mesačných splátkach po 25,- Eur až do zaplatenia spolu s bežným výživným po právoplatnosti rozsudku pod hrozbou straty výhody splátok tak, aby dlh bol zaplatený do troch rokov od právoplatnosti rozhodnutia v tejto veci, nakoľko táto výška splátok sa javí ako zodpovedajúca jednak potrebám maloletého dieťaťa, ako aj finančným pomerom matky maloletého dieťaťa.

Týmto rozsudkom súd zmenil rozsudok Okresného súdu Galanta č. k. 12P/90/2015-120 zo dňa 06.10.2015 v časti o výživnom pre maloleté dieťa.

O trovách konania súd rozhodol v súlade s § 52 CMP, podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal v zákonnej lehote odvolanie otec a to konkrétne čo do výrokov II., IV. a V.. Namietal skutočnosť, že strany nemali rovnaké povinnosti, matka bola zvýhodnená. Namietal procesný postup sudkyne, ktorá skúmala príjem jeho priateľky, hoci v priebehu celého konania uvádzal, že sa nepodieľa na chode a nákladoch na domácnosť, nežije s ním, iba ho navštevuje v jeho domácnosti, lebo sa nemôžu stretávať inde tak, ako matka detí s partnerom - vychováva maloletú A.. Matka s dcérou trávi minimum času a nemá takmer žiadnu príležitosť realizovať sa. Z uvedených dôvodov ho priateľka navštevuje doma. Odhliadnuc od skutočností uvedených, uvádza skutočnosť, že priateľka bola celý mesiac september 2021 práceneschopná, následne od 01.10.2021 bola preradená na menej platené pracovné miesto, kde pracovala do 31.12.2021. Za prácou jazdila autom každý deň 110 km, v dôsledku čoho mala náklady na palivo 230 eur mesačne. Od 01.01.2022 ku dnešnému dňu je nezamestnaná. V súčasnosti aj ona potrebuje jeho finančnú pomoc.

Poukazuje na nesprávne skutkové zistenia sudkyne, keď na základe predložených dokladov o svojom zdravotnom stave dospela k nesprávnemu záveru že: „Otcovi detí bola diagnostikovaná nedoslýchavosť už počas jeho vysokoškolských štúdií, teda nebolo preukázané, že by mu bola nedoslýchavosť diagnostikovaná v poslednom období, ktorú skutočnosť uvádzal v podanom návrhu na súd na zvýšenie výživného ako dôvod podstatnej zmeny pomerov na jeho strane. Sudkyňa nepostupovala dôsledne pri vyhodnocovaní dôkazov v tom zmysle, že za účelom preukázania podstatnej zmeny pomerov na svojej strane tvrdil, že nedoslýchavosť sa mu neustále zhoršuje, a v súčasnosti ju má už v rozsahu 71,8 percent zo sluchu zdravého človeka. Je toho názoru, že preukázateľné zhoršovanie jeho zdravotného stavu je dôvod podstatnej zmeny pomerov na jeho strane a mal byť sudkyňou zohľadnený. Nezohľadnila zvýšené náklady na jeho liečenie počas Covidového zápalu pľúc ani na skutočnosť, že v jeho dôsledku nemal 6 týždňov žiaden príjem. Považuje za nesprávny postup, kedy sudkyňa zamietne predložený dôkaz, len z toho dôvodu, že nemal k dispozícii lekárske potvrdenie, ktoré ako dôkaz od neho ani nežiadala.

Namietal tiež nesprávne určenie finančných nákladov na stravu Sabíny vo výške 130 eur. Náklady za stravu vo výške 220 eur mesačne pre A. aj zdôvodňuje:

- a) poukazom na doklad o zakúpení potravín za necelý 1 mesiac vo výške 476,32 eur pre neho a pre deti. Náklady na 1 člena domácnosti na zakúpenie potravín na 1 mesiac sú $476,32 : 3 = 158,77$ eur.
- b) Okrem týchto nákladov vynakladá 100 eur mesačne na 1 dieťa, teda 200 eur pre obe deti, ktorými uhrádza obedy z reštaurácie počas jarných, letných, jesenných, zimných prázdnin, kedy sa nestravujú v škole. Ide o: $7+63+4+17$ dní, spolu 91 dní prázdnin; v roku plus obdobie dištančného vzdelávania, ktoré bolo v rozsahu niekoľkých mesiacov v roku, minimálne v rozsahu 3 mesiacov v roku, čo predstavuje 62 dní, tak celkovo má zvýšené náklady na stravu detí o zabezpečenie obedov z reštaurácie: $91 + 62 = 159$ dní v roku.

Súd dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, keď rozhodol neprihliadať na výdavok na chov psa, kúpeného A. na jej výslovnú žiadosť, ako takých, na ktoré sa neprihliada. Uviedol, že pre A. je pes a náklady na jeho chov s tým spojené niečo ako náklady vynaložené napr. na krúžok kreslenia, kedy treba kupovať farby, štetce, papier a pod. Tak isto treba psíkovi kúpiť jedlo, zaplatiť veterinárne ošetrenie a pod. Pre dcéru je psík popri husliach ďalšou záľubou, pri ktorej relaxuje.

Súd dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, keď rozhodol neprihliadať na výdavok na zakúpenie huslí pred tromi rokmi v hodnote 550 eur. Keby rovnako postupoval ako sudkyňa, dnes by nebola šikovnou huslistkou a o štúdiu na konzervatóriu - na ktoré sa aktuálne pripravuje, by mohla len snívať.

Súd dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, keď rozhodol neprihliadať na výdavok na zakúpenie bicykla v hodnote 350 eur. Každé dieťa v obci, kde otec žije s dcérou má bicykel. Obec je rozsiahla, dcéra sa na bicykli prepravovala do školy, kde majú deti špeciálne upravené miesto na odkladanie bicyklov, na ktorých prídu do školy.

Súd dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, keď rozhodol neprihliadať na výdavok na zakúpenie dovoleniek pre dcéru, kde s ňou strávil spoločný čas. Šlo o sumy v rozpätí 350 až 500 eur ročne za letnú dovolenku a približne 150 eur spolu za lyžovačky v zime. Sudkyňa vzala do úvahy že matka zobrala deti na dve účelové 2,5 dňové dovolenky, ale iba v čase, keď sa koná vo veci zvýšenia výživného. Avšak vôbec sa nezaoberala skutočnosťou, že doposiaľ ich matka nikdy nikam nevzala, pokiaľ ona s priateľom na letecké dovolenky chodila.

Sudkyňa postupovala nesprávne, keď vzala do úvahy lieky, ktoré občas kúpila matka deťom a nevzala do úvahy lieky, ktoré zakúpil on. Sudkyňa pri určení výšky výživného nepostupovala dôsledne v zmysle § 62 ods. 4 Zákona o rodine, neskúmala rozsah osobnej starostlivosti matky o dieťa, resp. neodstránila rozpory vo výpovediach strán. Nevzala do úvahy skutočnosť, uvedenú na pojednávaní dňa 21.03.2022, kde otec uviedol, že matka sa so Sabínou stretáva veľmi zriedkavo, uviedol príklad, kedy si ju vo februári 2022 nevzala k sebe ani počas jednej nedele, stretla sa s ňou len 2 krát v stredu, keď ju viezla domov z hodiny huslí. Matka netrávi čas s deťmi počas jarných, letných, jesenných a zimných prázdnin, alebo len nepatrný zlomok tohto času - napr. 2,5 dňa zo 63 dní letných prázdnin. Sudkyňa vôbec neprihliadla na skutočnosť, že do začatia konania o zvýšení výživného sa matka s deťmi nestretávala vôbec.

V súvislosti s vyššie uvedeným postupovala sudkyňa v rozpore s § 62 ods. 4 Zákona o rodine, keď vôbec nezohľadnila náklady, ktoré vynakladá v súvislosti s odmenou za stravu a opatrovanie dcéry vo výške min. 200 eur ročne, pokiaľ musí odcestovať, pretože matka si v tom čase ani na jeho prosbu dcéru doposiaľ nikdy nebola ochotná vziať, napriek tomu, že je tak málo s ňou. Je toho názoru, že spravodlivým by bolo v tomto prípade prihliadať na výdavok 200 eur ročne, t. j. prepočítaný na mesačnú sumu: $200 : 12 = 16,67 = 17$ eur mesačne, ktorý nevyhnutne musí vynaložiť, pokiaľ potrebuje odcestovať.

Sudkyňa oznámil, že nepočuje riadne jej otázky pre rúško a nemožnosť odčítať z pier vzhľadom na svoju 71,8 percentnú nedoslýchavosť a viackrát počas pojednávania požiadal, aby preto vypovedala prítomná splnomocnená zástupkyňa, čo však sudkyňa odmietla. Uvedené považuje za procesne nesprávne, majúce za následok to, že sudkyňa dospela k nesprávnym zisteniam.

Sudkyňa sa nezaoberala nákladom vo výške 200 eur, vynaloženým na prevádzku vonkajšieho bazéna počas 4 mesiacov v roku, ktorý slúži výlučne pre jeho deti, ktoré sú počas letných prázdnin doma, lebo matka o ne vtedy nejaví záujem. Je to pre ne jediné rozptýlenie. Po prepočítaní na 1 mesiac v roku ide o sumu: $200 : 12 = 16,67 = 17$ eur mesačne.

Sudkyňa sa nezaoberala nákladom vo výške 280 eur, ktoré ročne vynakladá na oslavu sviatkov - narodeniny, meniny, Vianoce, sviatok birmovania, vysvedčenie a pod. V liste zo dňa 08.02.2022 na str. 11 vyčíslil /aj predložil doklady/ sumu 280 eur ročne, čo v prepočte na mesiac činí sumu: $280 : 12 = 23,33$ eur = 23 eur. Poukázal na skutočnosť, že matka deťom oslavy nikdy nevystrojila. 589,34 eur mesačne sú prepočítané náklady, ktoré mesačne vynakladá na dcéru.

Neskúmala účelnosť matkou vynaložených nákladov na dcéru. Počas pojednávania viac krát namietal neúčelnosť mnohých matkou vynaložených nákladov. Matka nakupuje dcére predražené ošatenie a obuv v množstve, aké nie je potrebné, keď však dcéra viac krát prosila matku, aby jej zaplatila záľubu - výcvik psa v kynologickom spolku, to odmietla. Sudkyňa sa nezaoberala nákladmi, vynaloženými v úzkej súvislosti s chodom domácnosti, kde vyrastajú deti. Tieto náklady sú v prílohe č. 3 listu z 08.02.2022 vo výške: 66,96 eur za rok 2020, vo výške 220,20 za rok 2021 a doposiaľ vo výške 31,25 eur za rok 2022. Sudkyňa nesprávne vyhodnotila stav jeho finančných prostriedkov na účte ako „mnohonásobne väčší“. Neboli skúmané transakcie na účtoch za účelom ich umelého zníženia, iba ich stav k určitému dňu. Súd nevzal do úvahy, že matka z účtu v roku 2020 vyplatila jednorázovo 30.000 eur. Teda keby nekupovala auto - vec, ktorá nebola nevyhnutná, jej stav na účtoch by bol 15.000,- eur + 30.000,- eur = 45.000,- eur a teda približne porovnateľný so stavom jeho účtov.

Sudkyňa dospela na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a to: k nesprávnemu posúdeniu veci, keď výživné za obdobie od podania návrhu, t. j. od 13.04.2021 do 31.03.2022 vo výške 696,- eur povolila matke zaplatiť v pravidelných mesačných splátkach po 25 eur. Nesúhlasí so zaplatením zročného výživného v splátkach. Žiada, aby súd rozhodol o jeho zaplatení v jednej splátke - v celkovej sume. Uvedené zdôvodňuje skutočnosťou, že matka má podľa zistenia súdu dostatok finančných prostriedkov na účtoch / približne 15 000,- eur/ na zaplatenie výživného naraz. Jej finančné prostriedky na účtoch sú niekoľko násobne vyššie, ako predstavuje zročná čiastka. Ďalším dôvodom je skutočnosť, že matka je schopná uhradiť dvojdnovú dovolenku v Tatrách vo výške 860,- eur, pričom nešlo o nevyhnutný náklad, ale o predraženú dovolenku, ďalej je schopná v hotovosti uhradiť čiastku 30.000,- eur za nový automobil, ktorý nutne nepotrebovala, pretože mala funkčný automobil. Šlo o výdavky, ktoré neboli nevyhnutnými výdavkami a matka ich bola schopná uhradiť v hotovosti.

Bolo mu oznámené v apríli 2022 vyučujúcou pani učiteľkou z umeleckej školy - J. H. O., že dcéra A. vzhľadom na výborné výsledky v hudobných súťažiach, koncertoch v Močenku a v Nitre sa bude zúčastňovať - hrať na husliach aj na koncertoch mimo domova, a to najbližšie dňa 12.05.2022 v Českej republike a v dňoch 27.05. a 28.05.2022 v Tatranskej Lomnici. S uvedeným súvisia finančné náklady: koncert v Tatranskej Lomnici 70,- eur, koncert v ČR doposiaľ nemá ustálenú cenu. Ide o koncerty mimo domova, ktoré sa budú konať približne 1 x mesačne a s tým súvisiace náklady. Vzhľadom na neochotu matky komunikovať ohľadom potrieb dcéry žiada, aby táto nová skutočnosť bola zohľadnená pri určení výšky vyživovacej povinnosti matky.

Ako účastník konania nesúhlasí so späťvzatím návrhu na zvýšenie vyživovacej povinnosti matky voči synovi. Uvedený nesúhlas vyjadril počas pojednávania aj v záverečnej reči. Syn tak konal na základe psychického nátlaku na jeho osobu zo strany matky. Ako hlavný dôvod uvádza, že už v súčasnosti mu nepostačuje na pokrytie jeho potrieb výživné od matky vo výške 120 eur mesačne a už vôbec nebude postačovať od septembra 2022, kedy bude denným študentom STU v Bratislave, kde bude bývať na internáte. Trvá na podanom návrhu na zvýšenie vyživovacej povinnosti od matky pre môjho syna A. B. od podania návrhu vo výške 320 eur mesačne.

K odvolaniu otca sa vyjadril kolízny opatrovník. Uviedol, že v predmetnej veci sa plne stotožňuje s rozhodnutím OS Galanta, ktorým vo výroku IV. zvýšil vyživovaciu povinnosť matky mal. dieťaťa na maloleté dieťa A. B., nar. XX.XX.XXXX zo sumy 80,00 Eur mesačne na sumu 140,00 Eur mesačne a to počnúc od 13.04.2021 so splatnosťou výživného vždy do 15. dňa toho ktorého mesiaca vopred k rukám otca mal. dieťaťa. Z uvedených dôvodov navrhuje, aby príslušný odvolací súd rozhodnutie súdu 1. inštancie potvrdil v celom rozsahu.

K odvolaniu otca sa vyjadrila matka maloletej. Uviedla, že podľa jej názoru súd prvej inštancie naopak dospel na základe vykonaných dôkazov k správnym skutkovým zisteniam, ktoré dostatočne odôvodňujú záver prvoinštančného súdu.

Matka nesúhlasí s právnymi názormi a tvrdeniami otca detí uvedenými v jeho odvolaní, v ktorom uvádza, že sudkyňa nedôsledne postupovala pri zisťovaní skutočností, rozhodujúcich pri určení výšky výživného, čo následne zdôvodnil na strane 1. – 2. podaného odvolania. Vo vzťahu k tvrdeniam obsiahnutým na uvedených stranách odvolania uvádza, že sú nepravdivé a irelevantné, pričom je presvedčená, že prvoinštančný súd postupoval správne pri zisťovaní príjmov na strane partnerov rodičov detí. Taktiež popiera, že by súdu nepredložila relevantný doklad o zamestnaní svojho partnera a sudkyňa sa uspokojila iba s jej vyhlásením, že partner zarába 600,- eur mesačne. Matka v konaní naopak riadne preukázala výšku príjmov svojho partnera ako aj svoje príjmy, keďže predložila súdu relevantné doklady.

Rovnako matka uvádza, že v konaní prvoinštančný súd správne postupoval, keď skúmal príjem priateľky otca, napriek skutočnosti, že otec súdu uvádzal, že sa jeho priateľka nepodieľa na chode a nákladoch na domácnosť. Matka detí v nadväznosti na tvrdenia otca uvádza, že uvedená skutočnosť bola v priebehu konania vyvrátená na základe zhodnej výpovede detí, vzhľadom na čo vyznievajú vyššie uvedené tvrdenia otca absurdne. V tejto spojitosti matka detí poukazuje na to, že v zmysle § 150 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok: „strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu.“ Vychádzajúc z uvedeného možno skonštatovať, že je predovšetkým povinnosťou strany uvádzať pravdivé tvrdenia, na základe ktorých môže súd vo veci vydať vecne správne rozhodnutie, pričom matka detí má za to, že súd v danom prípade správne postupoval, keďže sa preukázalo, že tvrdenia otca sú nepravdivé.

Otec maloletého dieťaťa v podanom odvolaní ďalej namieta, že súd dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, pri určovaní nákladov na stravu dcéry, ako aj na to, že súd neprihliadol na menované výdavky na maloletú A. B., ktoré boli vynaložené zo strany otca. Matka dieťaťa je naopak presvedčená, že prvoinštančný súd dospel na základe vykonaného dokazovania k správnym skutkovým zisteniam a do úvahy vzal všetky relevantné výdavky na maloleté dieťa, čo aj náležite zdôvodnil v odôvodnení napadnutého rozsudku.

Podľa názoru matky súd postupoval pri rozhodovaní o zvýšení výživného na maloleté dieťa správne, keď zohľadnil tú skutočnosť, že výlučne matka kupuje maloletému dieťaťu oblečenie a obuv, podieľa sa na odôvodnených výdavkoch maloletého dieťaťa nákupom hygienických potrieb, liekov a prípravkov na pleť a školských pomôcok a poskytuje maloletému dieťaťu vreckové a to približne sumou 80,- eur mesačne. V nadväznosti na vykonané dokazovanie, súd dospel k správnej závere ohľadom zvýšenia výživného na maloletú s ohľadom na uvedené skutočnosti.

Vo vzťahu k novým skutočnostiam ohľadom menových koncertov maloletej, ktoré uviedol otec v podanom odvolaní, si matka dovoľuje uviesť, že s tým súvisiace finančné výdavky, nepredstavujú pravidelné opakujúce sa výdavky, ako v podanom odvolaní nepravdivo uvádza otec. Matka maloletého dieťaťa sa zároveň týmto striktne ohradzuje voči všetkým osočujúcim tvrdeniam voči jej osobe.

Vo vzťahu k bodu II. podaného odvolania v časti proti výroku II. o zastavení konania o zvýšení vyživovacej povinnosti na C. B., matka poukazuje na to, že zákonné zastúpenie dieťaťa rodičov končí dosiahnutím plnoletosti dieťaťa. Dosiahnutím plnoletosti dieťaťa fyzická osoba nadobúda v plnom rozsahu procesnú spôsobilosť - spôsobilosť samostatne konať pred súdom. Od tohto okamihu plnoletá osoba môže vykonávať akékoľvek dispozičné úkony v občianskom (civilnom) súdnom konaní. Môže vykonávať aj také úkony, ktoré sa viažu na úkony urobené v súdnom konaní zákonným zástupcom za svoje dieťa pred dosiahnutím jeho plnoletosti. Táto plnoletá osoba na späťvzatie návrhu na začatie konania nepotrebuje súhlas bývalého zákonného zástupcu (otca), keďže zákonné zastúpenie dieťaťa otcom skončilo dosiahnutím plnoletosti fyzickej osoby a v danom prípade ide o výživné na dieťa, nie o výživné otca. Preto súhlas otca na späťvzatie návrhu na začatie konania o zvýšenie výživného na maloleté dieťa, osobou, ktorá nadobudla plnoletosť, nie je potrebný a v danom konaní je teda vyjadrený nesúhlas otca irelevantný.

Vychádzajúc zo všetkých vyššie uvedených skutočností, súd prvej inštancie podľa názoru matky maloletého dieťaťa dospel na základe vykonaných dôkazov vo vzájomnej súvislosti k správnym skutkovým zisteniam zohľadňujúc argumentáciu všetkých účastníkov. Na základe uvedeného matka navrhuje odvolaciemu súdu, aby postupom podľa § 387 ods. 1 CSP rozhodol:

I. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie č. k. 21P/41/2021-378 zo dňa 21.03.2022 ako vecne správny potvrdzuje a odvolanie otca maloletého dieťaťa zamieta.

II. Súd priznáva matke maloletého dieťaťa voči otcovi maloletého dieťaťa nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

K vyjadreniu otca sa vyjadril plnoletý C., ktorý uviedol, že vzhľadom na skutočnosť, že v priebehu predmetného konania nadobudol plnoletosť ako aj spôsobilosť na právne úkony v plnom rozsahu v zmysle § 8 ods. 1 zák. č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník, čím zároveň došlo k zániku jeho zákonného zastúpenia, týmto ako účastník konania neberie do úvahy odvolanie otca za podstatné. Podľa vyjadrenia sudkyne späťvzatie nie je možné. Považuje to za bezpredmetné v jeho odvolaní.

K vyjadreniam kolízneho opatrovníka a matky sa vyjadril otec. Uviedol, že na základe nesprávnych skutkových zistení a to konkrétne, že matka sa osobne stará o dcéru každú stredu v každom jedno týždni v rozsahu poskytnutia vareného jedla, učenia sa s dieťaťom až do večera a jeho odvoz vo večerných hodinách domov – teda tvrdená takmer 1 -dňová riadna osobná starostlivosť o dieťa, dospel k nesprávnym záverom pri stanovení výšky vyživovacej povinnosti matky voči dieťaťu. Pravdou je, že matka sa osobne starala o dieťa počas dvoch stried v prvom polroku, kedy spolu za obe stredy strávila s dieťaťom 2,5 hodiny za 1 roka, t. j. 181 dní! Ide o diametrálne odlišnú skutočnosť, ako bola zistená OS GA v priebehu pojednávania. Matka až pod hrozbou výchovného opatrenia bola ochotná pristúpiť k dohode, že sa aj počas prázdnin postará o svoje dieťa, ktoré napriek uvedenému prejavilo o ňu záujem.

Uvedenú skutočnosť je nevyhnutné vziať do úvahy pri určení výšky vyživovacej povinnosti matke, pretože rozsah jej osobnej starostlivosti o dieťa počas celého jeho života je zanedbateľný oproti rozsahu osobnej starostlivosti otca. Všetky vyčíslené náklady boli v priamej súvislosti s dcérou, všetky tvrdené náklady boli osvedčené relevantnými predloženými dokladmi o ich zaplatení. Deti nie vždy vypovedali pravdivo. Ako príklad predkladá skutočnosť, že až v priebehu súdom a kuratelou opakovaných skúmaní rozhodujúcich skutočností bolo zistené, že dcéra klamala vo výpovediach a v prospech matky uvádzala väčší rozsah jej osobnej starostlivosti. Trvá na tom, že jeho priateľka s ním nežije v spoločnej domácnosti, nepodieľa sa na jej chode, neprispieva na jeho domácnosť, pretože má svoju. Namietajú aj vyjadrenie matky, že nie vždy šlo o odôvodnené a účelné výdavky. Opakovane uvádza, že viackrát šlo o predražené a v konečnom dôsledku nekvalitné oblečenie, zakúpené v zbytočnom množstve, v poľských internetových obchodoch ako značkové, avšak po prvom opratí sa ukázala nekvalita tohto predraženého oblečenia.

Lieky matka kúpila asi 2-3 krát za celý život dieťaťa, nechodila s dcérou k lekárovi, bola s ňou iba na kožnom, nič viac. O dcérino zdravie sa začala zaujímať až v čase konania súdu vo veci návrhu na zvýšenie výživného.

Matka zmanipulovala syna a pod jej vplyvom vzal návrh na zvýšenie výživného späť. Manipulácia zo strany matky je zrejmá v tom, že syn sa pokúsil späťvzatie návrhu vziať späť s odôvodnením, že súčasný rozsah vyživovacej povinnosti matky je nedostačujúci pre jeho potreby. Otec so späťvzatím návrhu nesúhlasil. Syn je v súčasnosti pod vplyvom matky a prejavuje jej vôľu, nie svoju vlastnú. Za posledných 10 rokov nenadobudol žiaden významný majetok - hnutel'ný alebo nehnuteľný, pretože vynaložil na výchovu detí okrem neporovnateľne väčšieho množstva času, aj neporovnateľne väčšie finančné prostriedky ako matka detí. Poukazuje na skutočnosť, že matka detí za peniaze, ktoré ušetrila na deťoch, si zakúpila - v hotovosti vyplatila v decembri 2020 nové auto za 30.000 eur a v apríli 2022 si zakúpila štvorizbový byt v G.. Z uvedeného jednoznačne vyplýva, že finančná situácia matky je neporovnateľne lepšia v súčasnosti ako je jeho. Na základe uvedeného je výsmechom z potrieb

dieťaťa, keď pri matkinej kúpi schopnosti, mizivej osobnej starostlivosti, by ona mala zročné výživné platiť v malých splátkach!

Na základe uvedeného, v zmysle § 388 CSP žiada, aby odvolací súd rozhodnutie prvostupňového súdu zmenil a vydal rozsudok: ktorým zaviazže matku k plneniu vyživovacej povinnosti vo výške 250 eur mesačne.

Zároveň poukazuje na významnú skutočnosť, že matka plní vyživovaciu povinnosť na dospelého syna v rozsahu, ktorý nie je postačujúci pre jeho súčasné potreby, čím ušetrí nemalé množstvo finančných prostriedkov, ktoré môže vynaložiť na dcéru.

Žiada, aby súd priznal otcovi nárok na náhradu trov celého konania vrátane odvolacieho konania / konania o zvýšenie vyživovacej povinnosti na dieťa/ ako i konania o úprave styku matky s dieťaťom v rozsahu 100 percent.

V prípade, že odvolací súd zruší rozhodnutie prvoinštančného súdu a vráti vec na nové prejednanie a rozhodnutie žiada, aby súd skúmal finančnú situáciu matky tak, že matka je povinná predložiť doklady, z ktorých bude zrejma cena zakúpeného bytu v G., ako aj spôsob jeho financovania, t. j. aká čiastka bola uhradená v hotovosti a riadne sa zaoberal predloženou tabuľkou, kde je presne uvedený rozsah osobnej starostlivosti matky o dieťa.

K vyjadreniu otca sa vyjadril plnoletý syn C.. Uviedol, že vzhľadom na skutočnosť, že v priebehu predmetného konania nadobudol plnoletosť ako aj spôsobilosť na právne úkony v plnom rozsahu v zmysle § 8 ods. 1 zák. č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník, čím zároveň došlo k zániku jeho zákonného zastúpenia, týmto ako účastník konania neberie do úvahy odvolanie otca za podstatné, ako ani jeho vyjadrenie k vlastnému odvolaniu.

Podľa jeho názoru je toto posledné vyjadrenie otca absurdné. Rozoberá tam veci, ktoré boli na okresnom súde viac krát spomenuté a pani sudkyňa to už uzavrela na základe všetkých dôkazov a plne s ňou súhlasí. Považuje za primitívne tvoriť akúsi tabuľku stretávania sa matky s dcérou. Obe majú dobrý vzťah ako aj on s mamou a stretávajú sa s ňou toľko, koľko považujú všetci za vhodné. Od septembra bude bývať s mamou v G. a sestra A. bude chodiť za nimi každý druhý týždeň cez víkend. Ona ešte chodí na základnú školu v J., takže nie je možné, aby sa vídali aj cez týždeň kvôli vzdialenosti. Keď sú obaja u mami, aj teraz cez prázdniny, riadne sa o nich stará, nič im tam nechýba. Nenúti ich do ničoho a o otcovi sa vôbec nerozprávajú. Nedochádza k žiadnemu ovplyvňovaniu zo strany matky na úkor otca. Všetky takéto úvahy zo strany otca považuje za špekulatívne.

Čo sa týka výdavkov na sestru a stanovenej výšky výživného na sestru a na neho, nepotrebuje sa k tomu viac vyjadrovať. Bolo to pani sudkyňou stanovené a plne s ňou súhlasí. Všetky podrobné opisy vo vyjadrení otca ohľadom výdavkov považuje za špekulácie.

K vyjadreniu o priateľke otca môže povedať iba toľko, že už niekoľko rokov žije s nimi v spoločnej domácnosti. Je v dome plne nastahovaná, dokonca má v jednej izbe všetky svoje osobné veci a túto izbu si pred nimi zamyká. O ňu a sestru sa nestará, neperie im, neupratuje, niekedy navarí. Plne zdieľa všetky náležitosti v dome, ako keby jej patrilo. Nevie, prečo sa snaží otec túto skutočnosť pred súdom zatajiť. Vo vyjadrení otca, že za posledných 10 rokov nenadobudol žiadny významný majetok, nesúhlasí. Prerábala pivnicu v dome, v záhrade postavil ďalšiu pivnicu s klenbovými stropmi na víno, kúpil nerezové zábradlia na dva balkóny. Kúpil drahý kávovar, bol s priateľkou na dovolenke viac krát do roka (bezo neho a sestry), chodil na lyžovačky ako aj silvestrovské pobyty na hory. Jeho finančná situácia vôbec nie

je taká zlá ako sa to snaží naznačovať. Celé jeho vyjadrenie je iba snahou znemožniť mamu a vytriahnuť z nej peniaze, pričom tie peniaze otec nepotrebuje, lebo zarobí viac ako mama.

Všetky návrhy a vyjadrenia otec nepísal, ale jeho priateľka a otec to iba podpisoval. Keby nebola jeho priateľka tak závistlivá a nepriateľská, vôbec by sa tu nemusel k ničomu vyjadrovať. Jeho priateľka často mení zamestnanie a istú dobu vôbec nepracovala, žila z otcových peňazí na úkor jeho a sestry. Často nadáva na mamu a znevažuje jej postoj k nemu a sestre.

K vyjadreniu otca mal. sa vyjadrila matka mal.. Uviedla, že je absurdné sa vyše roka vyjadrovať k výmyslom na jej osobu. Na vymyslené veci neexistuje obhajoba. Otec detí s priateľkou klamú od prvého podania a nevládze argumentovať na ich výmysly. Dehonestujú všetko čo spraví, alebo nespraví. Nič im nie je dobré. Závistlivosť a túžba po peniazoch sú ich jediným vodítkom. Mali by byť potrestaní už len za to, že v niekoľkých vyjadreniach píšú, že nebyvajú spolu, pričom od začiatku to nie je pravda. Zdieľajú spoločnú domácnosť už niekoľko rokov. Nemieni sa vyjadrovať ku každej podrobnej veci, lebo sa už niekoľko krát k tomu vyjadrovala. Sociálna kurátorka ako aj p. sudkyňa sa vyjadrili k celej záležitosti jasne a plne s nimi súhlasí. Na základe uvedeného navrhuje odvolaciemu súdu, aby postupom podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie č. k. 21P/41/2021-378 zo dňa 21.03.2022 ako vecne správny potvrdil. Súd priznáva matke maloletého dieťaťa voči otcovi maloletého dieťaťa nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku, ďalej len CSP) po zistení, že odvolanie podala včas oprávnená osoba (§ 359 a § 362 ods. 1 CSP a § 7 ods. 1 Civilného mimosporového poriadku, ďalej len CMP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný (§ 355 ods. 1 CSP), postupom bez nariadenia ústneho odvolacieho pojednávania preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie mu predchádzajúce bez ohľadu na rozsah a dôvody odvolania (§ 65 a § 66 CMP) a dospel k záveru, že napadnutý rozsudok je v napadnutých častiach vecne správny.

Podľa § 2 ods. 1 CMP, na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 359 CSP odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 386 ods. 1 písm. b) CSP odvolací súd odmietne odvolanie, ak bolo podané neoprávnenou osobou.

Odvolanie je riadnym opravným prostriedkom, ktorým strana sporu môže napadnúť rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak to zákon nevyklučuje, resp. ak to zákon pripúšťa (§ 355 ods. 1 a 2 CSP). Preto sa tento opravný prostriedok považuje za univerzálny procesný úkon, ktorým sa strana sporu môže brániť proti výsledku postupu a konania súdu prvej inštancie v riadnom opravnom konaní.

Prípustnosť odvolania má vo všeobecnosti stránku objektívnu a subjektívnu. Objektívna stránka sa nevzťahuje na osobu konkrétneho odvolateľa a zohľadňuje (len) vecný aspekt tohto opravného prostriedku – či smeruje proti rozhodnutiu vykazujúcemu zákonné znaky rozhodnutia, proti ktorému je odvolanie prípustné.

Subjektívna stránka prípustnosti odvolania sa naproti tomu viaže na osobu konkrétneho odvolateľa a zohľadňuje osobný aspekt toho, kto podáva odvolanie, či je u neho daný dôvod, ktorý ho oprávňuje podať odvolanie (hoci aj proti rozhodnutiu objektívne napadnuteľnému týmto opravným prostriedkom). Takým dôvodom je skutočnosť, že rozhodnutím súdu prvej inštancie bol odvolateľ po

procesnej stránke negatívne dotknutý a bola mu spôsobená ujma dopadajúca na jeho pomery. Toto subjektívne procesné oprávnenie ale nemá účastník, v neprospech ktorého rozhodnutie súdu nevyznelo a ktorý týmto rozhodnutím nebol dotknutý vo svojich právach. Záver o tom, že podané odvolanie je prípustné, predpokladá zaujatie záveru o jeho oboch stránkach jeho prípustnosti (tak objektívnej, ako aj subjektívnej), posúdenie subjektívnej prípustnosti odvolania, ale vo všeobecnosti predchádza posúdeniu objektívnej prípustnosti (uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Obo 130/2009 zo dňa 26.01.2010).

Na konanie o výživnom plnoletých detí sa vzťahujú všeobecné predpisy o súdnom konaní, na začatie ktorého sa vyžaduje návrh (§ 155 CMP). V prípade, ak došlo k začatiu konania o výživnom v čase pred plnoletosťou dieťaťa, po plnoletosti dieťa vystupuje v ďalšom konaní samostatne, bez zastúpenia zákonným zástupcom a konania sa dokončí bez súčinnosti kolízneho opatrovníka. Plnoleté dieťa tak získava plnú dispozíciu súdnym procesom, preto s ním treba ďalej konať ako s účastníkom konania so všetkými právami a povinnosťami, ktoré zákon účastníkovi konania priznáva.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti odvolací súd dospel k záveru, že otec maloletej nie je oprávnenou osobou na podanie odvolania voči napadnutému rozhodnutiu súdu prvej inštancie, ktorým bolo zastavené konanie voči plnoletému dieťaťu C. B. (výrok II.), keďže plnoleté dieťa C. B. získal plnú dispozíciu so súdnym procesom, preto s ním bolo treba ďalej konať ako s účastníkom konania so všetkými právami a povinnosťami, týkajúcimi sa vyživovacej povinnosti voči C. B.. Preto súhlas otca na späťvzatie návrhu na začatie konania o zvýšení výživného na už toho času plnoleté dieťa (ktorý učinila osoba, ktorá nadobudla plnoletosť), nie je potrebný. Tento súhlas otca na späťvzatie návrhu na začatie konania nie je potrebný nielen pokiaľ ide o späťvzatie návrhu na zvýšenie výživného na čas po dosiahnutí plnoletosti C. B., ale ani na späťvzatie návrhu na zvýšenie výživného, na ktoré vznikol nárok ešte pred dosiahnutím plnoletosti. (viď. Nález Ústavného súdu sp. zn. III. ÚS 50/08-34 zo dňa 15.05.2008). Preto aj keď otec maloletej môže subjektívne vnímať, že je v jeho neprospech, ak súd konanie ohľadom vyživovacej povinnosti matky voči plnoletému synovi zastavil, bolo výsostným právom plnoletého syna, či v konaní o zvýšení vyživovacej povinnosti bude pokračovať a ak sa počas konania rozhodol, že voči matke berie návrh späť, nesúhlas s takýmto späťvzatím spolu s uvedením vážnych dôvodov nesúhlasu môže vysloviť len ten, ktorého sa toto späťvzatie bezprostredne týka. Z obsahu zápisnice z pojednávania z 21.03.2022 však vyplýva, že i sám otec toho času už plnoletého syna súhlasil so zastavením konania v časti vyživovacej povinnosti na plnoletého syna. Nakoľko plnoletý syn po dosiahnutí plnoletosti, môže robiť dispozičné úkony v súdnom konaní, otec toho času už plnoletého syna nebol oprávnený podať odvolanie voči tomuto rozhodnutiu súdu prvej inštancie v časti, kde bolo konanie o zvýšení výživného na plnoletého C. zastavené.

Odvolací súd konštatuje, že otec plnoletého syna nie je oprávnenou osobou na podanie odvolania proti rozhodnutiu, ktorým bolo konanie voči plnoletému synovi zastavené, preto odvolací súd jeho odvolanie voči tejto časti rozhodnutia (výrok II. rozsudku súdu prvej inštancie) odmietol v zmysle ust. § 386 ods. 1 písm. b) CSP.

Odvolací súd po preskúmaní celého obsahu spisového materiálu dospel k záveru, že súd prvej inštancie vykonal dokazovanie v dostatočnom rozsahu potrebnom na vyhlásenie rozsudku, na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam a vec i správne právne posúdil, v dôsledku čoho je jeho rozhodnutie vecne správne. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje so skutkovými zisteniami a právnymi závermi súdu prvej inštancie obsiahnutými v odôvodnení napadnutého rozsudku. Iba na zdôraznenie správnosti a reagujúc na odvolacie námietky otca odvolací súd uvádza:

Odvolací súd preskúmal všetky podstatné odvolacie námietky otca a dospel k záveru, že tieto nie sú opodstatnené pre zmenu rozhodnutia okresného súdu v časti výživného.

Podľa § 62 ods. 1 až 5 ZoR, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich

detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené nepĺnoleté dieťaťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona. Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť. Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Podľa § 75 ods. 1 ZoR, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprímerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Vyživovaciu povinnosť k maloletým deťom majú obaja rodičia a každý z nich má povinnosť prispievať na výživu podľa svojich schopností a možností, ako aj majetkových pomerov, pričom pri určení výživného sa prihliada i k tomu, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará, keďže práca a osobná starostlivosť o dieťa vynaložená jedným z rodičov predstavuje materiálnu hodnotu zodpovedajúcu finančnému príspevku druhého rodiča. Základom pre hodnotenie schopností a možností rodičov platiť výživné je zistenie ich skutočných príjmov, ako aj podkladov odôvodňujúcich záver, že tento príjem zodpovedá telesným i duševným schopnostiam rodiča, jeho skúsenostiam, plneniu jeho pracovných povinností, ako aj miestnym možnostiam jeho uplatnenia. Výživným sa rozumejú náklady na uspokojovanie všetkých životných potrieb maloletého dieťaťa v súvislosti s jeho všestranným rozvojom a vývojom tak po stránke fyzickej, ako aj po stránke duševnej. Rozsah nákladov na úhradu týchto životných potrieb dieťaťa je rôzny, a to vzhľadom na jeho vek, spôsob prípravy na jeho budúce povolanie, zdravotný stav, ale aj jeho schopnosti. Na odôvodnené potreby oprávneného bezprostredne vplyvajú schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Ak sú tieto obmedzené, je zrejmé, že odôvodnenými budú môcť byť len bežné potreby nepresahujúce obvyklú základnú mieru potrieb oprávneného. Naopak pri vyššej životnej úrovni povinného môžu pod odôvodnené potreby spadať napr. vyššie uvedená tvorba úspor, ktorá síce nie je nevyhnutná, avšak môže dopomôcť k rozvoju oprávneného dieťaťa. Rozhodujúce sú vždy reálne zárobkové možnosti povinného dané ako jeho subjektívnymi vlastnosťami (vzdelaním, skúsenosťami, fyzickými možnostami), tak objektívnymi skutočnosťami, ako je najmä prítomnosť pracovných príležitostí. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného súd prihliada na druhej strane i vtedy, ak povinný bez náležitého odôvodnenia na seba berie neprímerané majetkové riziká, pochybne investuje, berie nevýhodné pôžičky, príp. sa vzdá lepších zárobkov, výhodnejšieho zamestnania a pod. Pri zmene zamestnania povinného na zamestnanie s nižším zárobkom súd povinne skúma okolnosti, za ktorých k uvedenej zmene došlo, a najmä či k nej došlo z dôležitých dôvodov, napr. zo zdravotných dôvodov povinného. V opačnom prípade by sa pri určovaní výživného vychádzalo zo schopností a možností povinného pred takouto zmenou zamestnania, resp. z majetkových pomerov, ktoré by tento mal, ak by svoj majetok nevystavoval neprímeraným majetkovým rizikám. Súd by v takomto prípade nemal brať ohľad na pokles príjmu povinného a pri určení výživného by mal vychádzať zo stavu, ako keby k zmene zamestnania povinného nedošlo.

Z obsahu spisu vyplýva, že naposledy o výške vyživovacej povinnosti na deti rozhodoval súd rozsudkom č. k. 12P/90/2015-120 zo dňa 06.10.2015, ktorým schválil rodičovskú dohodu, na základe ktorej sa zvýšila vyživovacia povinnosť matky na vtedy maloletého C. zo sumy 70,- Eur mesačne na sumu 120, Eur mesačne a na maloletú A. zo sumy 50,- Eur mesačne na sumu 80,- Eur mesačne, u oboch detí počnúc od 01.04.2015. Tento rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 19.10.2015. V čase vydania tohto rozhodnutia rodičia detí mali dve vyživovacie povinnosti. Matka detí bola rozvedená, bývala sama v prenajatom dvojizbovom byte v N., bola zamestnaná na dobu určitú (od 23.02.2015 do 31.12.2015) ako projektantka u zamestnávateľa A. E. A. P., so sídlom Q. s čistým mesačným príjmom v sume 1.111,80 Eur a jej mesačné výdavky zahŕňali výdavky na byt v sume 330,- Eur, energie 60,- Eur, cestovné do práce v sume 200,- Eur, internet v sume 19,90 Eur, mobil v sume cca 10,- Eur a výživné na obe deti v sume 120,- Eur. Vlastnila staršie osobné motorové vozidlo. Otec detí bol rozvedený, žil sám s dvoma

deťmi na adrese I. D. XXX/XX, J. v rodinnom dome, ktorý bol v jeho osobnom výlučnom vlastníctve. Bol živnostníkom v oblasti inštalácie kanalizačných, výhrevných a klimatizačných zariadení s priemerným čistým mesačným príjmom (podľa jeho tvrdenia) v sume 650,- Eur. Podľa daňového priznania k dani z príjmov fyzickej osoby za rok 2014 bol základ dane v sume 4.099,62 Eur a daň bola vyrubená v sume 56,29 Eur, teda 4.099,62 Eur - 56,29 Eur = 4.043,33 Eur : 12 mesiacov = 336,94 Eur (čistý mesačný príjem). Poberal rodinné prídavky na dve deti a raz ročne si uplatňoval daňový bonus na deti v sume 513,84 Eur. V televíznej súťaži vyhral sumu 69.000,- Eur. Vlastnil rodinný dom, v ktorom býval s dvoma deťmi, ornú pôdu v obci J. vo výmere 3,5 árov v intraviláne a vo výmere 22 árov v extraviláne. Jeho výdavky zahŕňali: plyn v sume 50,- Eur, rozhlas a TV v sume 4,64 Eur, káblovú TV v sume 3,50 Eur, elektrinu v sume 62,27 Eur, vodné a stočné v sume 11,60 Eur a poplatok za odvoz komunálneho odpadu v sume 3,21 Eur. Maloletá A. mala 7 rokov a takmer 1 mesiac, v školskom roku 2014/2015 (v čase začatia konania) navštevovala 1. ročník Základnej školy v J. a v školskom roku 2015/2016 (v čase rozhodovania súdu) navštevovala 2. ročník rovnakej základnej školy. Jej výdavky na štúdium boli otcom vyčíslené nasledovne: škola v prírode v sume 110,- Eur, umelecká škola - tanečná v sume 12,- Eur/kvartál, ZRPŠ v sume 10,- Eur. Jej priemerné mesačné výdavky otec vyčísliť nasledovne: poplatky v škole v sume 25,10 Eur, školské pomôcky v sume 26,- Eur. Ďalšie výdavky ním boli uvedené ako výdavky na ošatenie na obe deti v sume 159,30 Eur, mobilné telefóny oboch detí v sume 20,- Eur a stravné na všetkých členov rodiny (3 osoby) v sume 350,- Eur.

V čase rozhodovania súdom prvej inštancie maloletá (v školskom roku 2021/2022) navštevovala 8. ročník základnej školy. Mesačné výdavky maloletej A., ktoré financuje otec, vzhľadom na to, že počas vykonávania dokazovania v priebehu súdneho konania došlo k mnohým rozporom v tvrdeniach otca v týchto výdavkoch, súd ustálil vo výške 295,34 Eur.

Odvolací súd zohľadňujúc všetky odvolacie argumenty otca dospel k záveru, že stanovené výživné prvoinštančným súdom vo výške 140,- Eur plne zodpovedá odôvodneným potrebám maloletej ako aj schopnostiam a možnostiam povinného rodiča, v danom prípade matky. Otec namietal, tú skutočnosť, že súd nezohľadnil pri určení vyživovacej povinnosti aj ďalšie výdavky, ktoré má a ktoré súvisia s jeho nedoslýchavosťou a zhoršujúcim sa zdravotným stavom, nezohľadnil jeho výdavky v súvislosti s covid pneumóniou, nesprávne určil súd výdavky na stravu maloletej, nezohľadnil výdavok na psa, zakúpenie bicykla, dovoleníek, lieky pre maloletú, ktoré zakúpil, nezohľadnil výdavky, ktoré mal s mal. v čase, keď sa matka s mal. nestretávala, nezohľadnil náklady, ktoré má v súvislosti s odmenou za stravu a opatrovanie dcéry, keď potrebuje odcestovať, náklady na prevádzku bazéna, nákladmi na oslavu sviatkov. Ako je už vyššie uvedené, výživným sa rozumejú náklady na uspokojovanie všetkých životných potrieb maloletého dieťaťa v súvislosti s jeho všestranným rozvojom a vývojom tak po stránke fyzickej, ako aj po stránke duševnej. Rozsah nákladov na úhradu týchto životných potrieb dieťaťa je rôzny, a to vzhľadom na jeho vek, spôsob prípravy na jeho budúce povolanie, zdravotný stav, ale aj jeho schopnosti. Na odôvodnené potreby oprávneného bezprostredne vplyvajú schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Ak sú tieto obmedzené, je zrejmé, že odôvodnenými budú môcť byť len bežné potreby nepresahujúce obvyklú základnú mieru potrieb oprávneného. Súd pri rozhodovaní o zvýšení výživného na maloleté dieťa, prihliadol na to, že matka má okrem maloletého dieťaťa ešte vyživovaciu povinnosť k medzičasom plnoletému C., ktorému na výživu prispieva sumou 120,- Eur mesačne, okrem toho mu výlučne ona kupuje oblečenie a prípravky proti akné, kupuje mu školské potreby a hygienické potreby, poskytuje mu vreckové v sume 80,- Eur mesačne, zabezpečovala stravu v jej domácnosti počas prezenčného vyučovania, kedy jej domácnosť C. každodenne po škole navštevoval, pričom sa v školskej jedálni nestravoval a C. poskytuje aj iné vecné plnenia, napr. kúpa notebooku. Zároveň súd prihliadol na tú skutočnosť, že výlučne matka kupuje maloletému dieťaťu oblečenie a obuv, podieľa sa na odôvodnených výdavkoch maloletého dieťaťa nákupom hygienických potrieb, liekov a prípravkov na pleť a školských pomôcok a poskytuje maloletému dieťaťu vreckové. Prihliadol tiež na to, že majetkové pomery otca maloletého dieťaťa sú lepšie ako majetkové pomery matky maloletého dieťaťa, keďže otec vlastní niekoľko nehnuteľností, zatiaľ, čo matka jednu kúpenú na úver, ktorý spláca a na účtoch v bankách má značné finančné prostriedky, ktoré sú mnohonásobne vyššie ako finančné prostriedky matky.

Matka prispieva na výživu maloletej vo výške, ktorú jej umožňujú jej majetkové pomery. Výdavky, ktoré žiadal otec maloletej zohľadniť, ako sú výdavky na psa, kúpa bicykla, dovoleníek, na ktoré deti nechceli

chodiť, oslavy, stravovanie v reštauráciách, náklady na bazén, nie sú nevyhnutnými výdavkami na maloletú, a pokiaľ súd určuje výživné, predpokladajú sa aj mimoriadne výdavky, ktoré nie sú často opakované (napr. na lieky, ale aj koncerty), a ktoré by odôvodňovali zvýšenie výživného. Porovnaním majetkových pomerov oboch rodičov, je zrejmé, že tieto sú lepšie na strane otca, preto ak jeho životná úroveň dovoľuje mať výdavky napr. s bazénom, je zrejmé, že tieto bude musieť znášať sám. Hoci je jeho zdravotný stav zhoršený, na jeho majetkový a sociálny stav uvedené nemá vplyv a už aj s ohľadom na výpoveď toho času už plnoletého syna, jeho majetkové pomery mu dovoľujú vynakladať výdavky vo vyššej miere, než sám tvrdí. Nemožno pri tom zabúdať, že matka má vyživovaciu povinnosť aj k synovi.

Pokiaľ otec namietal účelnosť vynaložených prostriedkov zo strany matky, z výpovede maloletej vyplýva, že jej matka kupuje oblečenie a potrebné veci. Zo správy Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Nitra zo dňa 26.01.2022 z prešetrovaných pomerov na strane matky detí vyplývalo, že matka na maloletú A. prispieva nad rámec výživného ešte sumou 150,- Eur mesačne, ktorá suma zahŕňa vecné plnenia (oblečenie, kredit, kino, lieky a iné) a vreckové. Aj keď nie je možné objektívne posúdiť, či ošatenie a obuv, ktoré matka nakupuje je predražené, ako uvádza otec a v množstve, ktoré nie je potrebné, je nutné zdôrazniť, že každý rodič má iné priority aj s ohľadom na pohlavie svojho dieťaťa. Pokiaľ, ale matka nakupuje dcére ošatenie a obuv, otec môže maloletej zaobstaráť veci, ktoré sú podľa jeho názoru potrebné a vhodné. Vzhľadom k jeho situácii v porovnaní s matkou, má lepšie možnosti a schopnosti tieto vynaložiť a to aj na chod domácnosti.

Doposiaľ otec tvrdil, že jeho partnerka s ním nežije v spoločnej domácnosti. Z výsluchu detí, ale aj z posledného vyjadrenia plnoletého syna vyplýva, že táto s nimi žije v spoločnej domácnosti už dlhšiu dobu. Preto námietka otca maloletej v tom, že neoprávnene súd prvej inštancie skúmal príjem jeho priateľky nie je opodstatnený. Pokiaľ otec maloletej tvrdí, že jeho priateľka bola celý mesiac september 2021 práceneschopná, od 01.10.2021 preradená na iné pracovné miesto a od 01.01.2022 je nezamestnaná, je to skutočnosť, ktorá nastala ešte pred rozhodnutím súdu prvej inštancie. Bol to otec, kto bol povinný takéto skutočnosti súdu uviesť a preukázať, čo ale neurobil. Súd nemal dôvod obstarávať si potvrdenia o príjme jeho priateľky, pokiaľ už týmto disponoval, a nové skutočnosti otec neuvádzal. Aj napriek uvedenému však neuvádza, či bola zaradená ako uchádzačka o zamestnanie, či jej boli priznané dávky v hmotnej núdzi a pod. Preto na túto odvoláciu námietku otca odvolací súd nemôže prihladiť.

Neobstojí ani namietaný rozdielny prístup konajúcej sudkyne k vykonávaniu dokazovania v tom, že kým u partnera matky maloletej stačí iba jej vyhlásenie o jeho príjme, v jeho prípade bol povinný predložiť potvrdenie o jej príjme zo mzdovej účtarne. Z obsahu spisu vyplýva, že súd prvej inštancie mal k dispozícii potvrdenie o príjme partnera matky mal.. Preto je uvedená námietka nedôvodná, avšak akým spôsobom vykonáva dokazovanie je na jeho posúdení. Pokiaľ vyhodnotil vyjadrenie sa otca (jeho popieranie o tom, že jeho priateľka s ním nežije v spoločnej domácnosti a preukázaný opak) ako nie hodnoverné, nič nebráni súdu prvej inštancie trvať na preukázaní tvrdenia účastníkmi. Rovnako tak je nedôvodná jeho námietka, pokiaľ súd trval na jeho osobnom vypočutí (hoci ako tvrdil, slabšie počuje). Skutočnosť, že otec maloletého slabšie počuje mu nebráni, aby v konaní zastupoval maloletú, čo napokon i robil. Pokiaľ zákonná sudkyňa považovala za potrebné vypočuť samotného otca mal., napriek jeho handicapu, bolo iba na nej, akým spôsobom bude realizovať dokazovanie, to je aj výsluchom otca maloletej. Nemožno preto konanie sudkyne považovať za procesne nesprávne.

Odvolateľ namietal aj porušenie princípu rovnosti strán, keď poukazoval na to, že matka mal. vzala deti na dve účelové dovolenky, ale iba v čase, keď prebieha konanie o zvýšenie výživného. Žiada sa na tomto mieste opäť pripomenúť, že pre určenie výšky výživného pre maloleté dieťa sú rozhodujúce reálne zárobkové možnosti a schopnosti každého z rodičov, ktoré sú dané nielen ich subjektívnymi vlastnosťami (fyzickou zdatnosťou, vzdelaním, pracovnou skúsenosťou a pod.) ale aj okolnosťami objektívneho charakteru, najmä existenciou pracovných príležitostí primeraných schopnostiam rodičov. Pokiaľ otec brával deti počas viacerých rokov na zahraničné letné dovolenky a aj lyžovačky, mohol tak urobiť iba v prípade, ak mu to dovoľovali možnosti. Prvoradá sú bežné potreby a výdavky na náklady, ktoré sú nevyhnutné. Nemožno preto započítavať a zohľadňovať túto okolnosť, keďže nebolo v matkiných možnostiach realizovať dovolenky i s deťmi tak, ako to mohol učiniť otec, čo opäť svedčí o jeho lepšej

finančnej situácii a jeho možnostiach. Rovnako tak, nemožno považovať za dôvodnú argumentáciu otca, ktorý tvrdil, že pokiaľ matka strávila čas s maloletou v rozmedzí od 01.06.2021 do 30.04.2022 17 dní, malo by prísť k spravodlivému k takému určeniu výšky vyživovacej povinnosti, ktorá by uvedenému zodpovedala. Tu treba uviesť, že styk matky s maloletou nebol upravený, teda už pri určení vyživovacej povinnosti v čase konania o rozvod manželstva, ale aj v čase poslednej úpravy sa brala do úvahy aj tá skutočnosť, že styk matky sa i nemusí realizovať, resp. sa bude realizovať na základe dohody, čoho si boli zákonní zástupcovia maloletej vedomí.

Ďalšou odvolacou námietkou otca bolo nesprávne vyhodnotenie jeho finančných prostriedkov na účte ako „mnohonásobne väčší“. Stav finančných prostriedkov na účte je len jedným z ukazovateľov, ohľadom majetkových pomerov rodiča. Činí sa k určitému dňu, preto je nepochybné, že k uvedenému dňu, ku ktorému súd zisťoval tento stav, mal finančné prostriedky v hodnote uvedenej súdom prvej inštancie. Je síce pravdou, že matka použila finančné prostriedky vo výške 29.840 eur na nákup motorového vozidla, boli však použité účelovo, keďže vlastnila motorové vozidlo staršieho ročníka, ktoré predala. Pokiaľ aj stav jeho finančných prostriedkov nebol mnohonásobne väčší, nepochybné väčší je, avšak ako je už vyššie uvedené, stav finančných prostriedkov na účte je len jedným z ukazovateľov. Otec vlastní niekoľko nehnuteľností, tieto i zhodnocuje podľa vyjadrenia detí, preto je možné dôvodne tvrdiť, že jeho majetkové pomery sú neporovnateľne lepšie, než matkine. Pri stanovení vyživovacej povinnosti je potrebné prihliadnuť nielen k majetkovým pomerom povinného rodiča, ale aj druhého rodiča, ktorý si síce v danom prípade – otec plní vyživovaciu povinnosť osobnou starostlivosťou, avšak aj otec mal príjem z podnikateľskej činnosti, vlastní niekoľko nehnuteľností, má finančné prostriedky na účtoch, čo v neposlednom rade prispieva k jeho aktuálne nie zlej majetkovej situácii.

Napokon odvolací súd ako nedôvodnú vyhodnotil aj námietku otca mal. ohľadom splatnosti dlžného výživného.

Lehotou na splnenie povinnosti uloženej v rozsudku je zásadne paričná lehota tri dni. Vzhľadom na osobitné okolnosti každého prípadu, súd môže určiť aj lehotu dlhšiu, prípadne určiť, že peňažné plnenie možno plniť v splátkach, pričom súd určuje zároveň výšku splátok a podmienky splatnosti, ako i to, že pri nedodržaní jednej splátky je hneď splatný celý zvyšok dlhu. Pre takéto rozhodnutie sa podľa súdnej praxe vyžaduje zistenie takých skutočností, z ktorých by bolo možné vyvodiť presvedčivý záver súdu o tom, že vzhľadom na povahu prejednávanej veci, na nárok a osobné pomery strán je vhodné určiť na splnenie lehotu dlhšiu než tri dni. Súd môže sám a nezávisle, i bez návrhu strany, uvážiť, či je toto povolenie uvedenej výhody vhodné so zreteľom na okolnosti danej veci. K hľadiskám, ktoré sú v tomto smere významné, patrí predovšetkým výška priznaného plnenia, platobná schopnosť povinného a v konaní prejavovaná snaha o plnenie záväzku, osobné pomery účastníkov, možnosť oprávneného domáhať sa plnenia jednotlivých splátok v prípade ich nedodržania a tiež skutočnosť, či by prípadné neplnenie stanovenej povinnosti v lehote troch dní nebolo v riešenom prípade pre povinného príliš ťaživé.

Hoci zdôvodnenie súdu prvej inštancie v časti splatnosti dlžného výživného je strohé, odvolací súd sa stotožňuje s argumentáciou súdu prvej inštancie, ktorý uviedol, že táto výška splátok (25 eur mesačne) sa javí ako zodpovedajúca jednak potrebám maloletého dieťaťa, ako aj finančným pomerom matky maloletého dieťaťa.

Predovšetkým treba zdôrazniť, že počas konania pred súdom prvej inštancie matka maloletej žiadala, aby jej súd povolil splátky, pričom s ohľadom na okolnosti danej veci je dôvodné, aby tejto žiadosti bolo vyhovené. Je nepochybné, že matka má na účte prostriedky, z ktorých by mohla uhradiť dlžné výživné jednorazovo, pokiaľ by nemusela zohľadňovať iné výdavky a navyše z obsahu výpovede matky a z vykonaného dokazovania je zrejmé, že táto prispievala nad výšku výživného stanovenú súdom, keď pomery otca odôvodňujú povolenie splátok. Výška zročného výživného 696 eur, na ktorú bola matka zaviazaná zaplatiť v splátkach pri povinnosti zaplatiť bežné výživné vo výške 140 eur a výživné na syna C., keď zároveň im prispieva aj nad rámec určeného výživného je okolnosť, na ktorú odvolací súd prihliadol. Napokon odvolací súd dodáva, že v odôvodnených prípadoch aplikačná prax pripúšťa

povolenie splátok, avšak za predpokladu, aby splnenie dlžného výživného nepresiahlo dobu 3 rokov, pričom pri splátkach vo výške 25,- Eur mesačne na mal. dieťa, tento predpoklad spĺňa.

Odvolacie námietky otca preto odvolací súd nepovažoval za spôsobilé privodiť zmenu napadnutého rozhodnutia a preto napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP v napadnutej časti výroku IV. a V. z dôvodu vecnej správnosti potvrdil spolu s vecne správnym výrokom o náhrade trov prvoinštančného konania a závislým výrokom VI.. Súčasne bolo rozhodnuté podľa § 52 CMP v spojení s § 396 CSP o trovách odvolacieho konania tak, že žiaden z účastníkov nemá na ich náhradu nárok, keď nevidel dôvod na aplikáciu ust. § 55 CMP.

Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 veta druhá CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP)

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
- b) kto ho robí,
- c) ktorej veci sa týka,
- d) čo sa ním sleduje a
- e) podpis.

(§ 127 ods. 1 CSP)

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP).

Strany konania majú možnosť zvoliť si advokáta alebo obrátiť sa na Centrum právnej pomoci so žiadosťou o poskytnutie právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP). Žiadateľ, u ktorého hrozí nebezpečenstvo zmeškania lehoty, môže zároveň so žiadosťou požiadať centrum o predbežné poskytnutie právnej pomoci (§ 11 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z.z.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Ak má dovolanie vady podľa § 429 a dovolateľ na výzvu súdu prvej inštancie na odstránenie väd neodstráni vady, následkom neodstránenia väd dovolania je odmietnutie dovolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie ani na základe výzvy na plnenie (§ 379 ods. 1 a 2 CMP), môže mu súd uložiť pokutu do 1 000,- Eur (§ 382 ods. 1 CMP), rozhodnúť o zastavení výplaty rodičovského príspevku a prídavku na dieťa a príplatku k prídavku na dieťa (§ 383 ods. 1 CMP) alebo odňať maloletého tomu, u koho podľa rozhodnutia nemá byť a postarať sa o jeho odovzdanie tomu, komu bolo podľa rozhodnutia zverené, alebo tomu, komu rozhodnutie priznáva právo na styk s maloletým po obmedzený čas, alebo tomu, kto je oprávnený neoprávnené premiestneného alebo zadržaného maloletého prevziať (§ 386 ods. 1 CMP) a to všetko aj bez návrhu (§ 376 ods. 2 CMP).